

РЕШЕНИЕ № 109

гр. Перник, 13 март, 2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на десети март през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев
Членове: Слава Георгиева
Ивайло Иванов

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура–Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к. н. а. х. д. № 86 по описа за 2015 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство пред Административен съд – Перник е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН и във връзка с чл. 208 - 228 от АПК. Образувано е по касационна жалба на “Дирекция инспекция по труда Перник”, чрез надлежно упълномощен процесуален представител за отмяна на решение № 855, постановено по нахд № 328/2014 г., по описа на районен съд Перник, с което е отменено изцяло Наказателно постановление № 23-2306549/2014 г., на и.д. Директора на Д”ИТ” Перник, с което на ***, П.*** на осн. чл. 416, ал. 5, във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на по 2000 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради което се претендира за отмяна на решението на районния съд и да се постанови друго съдебно решение за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация чрез процесуален представител поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да се остави в сила решението на РС.

Участващият по делото прокурор изразява становище, че жалбата е неоснователна, поради това че наказателното постановление е издадено в нарушение на материалния закон и решението, с което то е отменено е правилно и следва да остане в сила.

Настоящият съдебен състав, след проверка на оспорения съдебен акт за наличието на наведените в жалбата отменителни основания и относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения.

Касационен състав не намира основание да коментира изводите на РС, които по същество се споделят, отнесени към оплакванията в касационната жалба, тъй като последните са неоснователни. Правилен е крайния резултат за отмяна на наказателното постановление.

Няма пречка да се понесе административно наказателна отговорност по реда на чл. 414, ал. 3 от КТ, независимо, че лицето, което е заварено да полага труд е непълнолетно, но при наличие на законови предпоставки за това – да има разрешение от регионалната ИТ, но да не е сключен на основание на това разрешение трудов договор в писмена форма. Цитираната от РС разпоредба на чл. 303 ал. 3 от КТ не е въведена от АНО като самостоятелно основание за налагане на административно наказание по реда на чл. 414, ал. 1 от КТ, което е констатирал с правилни мотиви РС.

АНО дава неправилна квалификация на нарушението по чл. 62, ал. 1 от КТ. Нарушението би следвало да е за това, че до полагане на труд е допуснато лице, с което не е сключен трудов договор, че е допуснато от страна на работодателя и друго нарушение – по чл. 303, ал. 3 от КТ. Квалификацията, чл. 62, ал. 1 от КТ е неправилна, по причина, че на основание писмото от ИТ, с което е съобщено невъзможността да се издаде разрешение по реда на чл. 303, ал. 3 от КТ за работодателя е невъзможно да наруши разпоредбата по чл. 62, ал. 1 от КТ, защото има обективна пречка за сключването на трудов договор. Нарушението на чл. 62, ал. 1 от КТ предполага работодателят да не е изпълнил задължението си да сключи писмен трудов договор с работника. В случая АНО е констатирал, че в автомивката е прието на работа непълнолетно лице и би следвало да се сезират компетентните органи за търсене на наказателна отговорност по реда на чл. 192а от НК на лицето, което е приело непълнолетния на работа. В този случай не би имало пречка да се търси и наказателна и административно наказателна отговорност, тъй като се засягат различни обществени отношения. Административно наказателната отговорност, както правилно отбелязва РС в обжалваното съдебно решение е могла да се реализира по реда на чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по чл. 303 от КТ

Изложението в касационната жалба не съответства на доказателствата по административно наказателната преписка. В тази връзка съдът в този състав не приема оплакванията за основателни. Касационен състав на Административен съд Перник се солидаризира с изложеното в жалбата, че е установено нарушение на трудовото законодателство. Неправилни са изводите на касатора в тази насока за безспорно доказано нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ и поради това и във връзка с изложените съображения, касационната жалба е неоснователна.

С оглед на изложеното, настоящия съдебен състав счита че жалбата е неоснователна. От извършената служебно проверка по чл. 218 ал. 2 АПК се констатира и че решението на първата инстанция е валидно и допустимо.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №855, постановено по нахд № 328/2014 по описа на районен съд Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/